

Het Sliedrechts Dialect (868)

Inweuning

Tegewoordig is 't veul meer regel, as toe wij jong wazze, dà jonge mense as ze aan trouwe denke, een huis kôôpe. In onze jonge jaere mos ie toch op z'n minst wel een aaige geldtjie hebbe om daer aan te kanne denke. Van een 100% hypetheek was in die tijd hêêlemael gêên spraoke. Daer kwam bij dat 'r in de naeoorlogse daege een grôôte weuningnôôd was. In d'n oorlog wazze d'r ommers meer huize kepot gemaakt as gebouwd! Toe wij dan ok in aalle eer en deugd wouwe trouwe, aandere saomelevingsvurreme bestonge toe nog nie, wazze me aangeweze op de welwillendhaaid van familie en dat wazze dan de ouweloï. Ok wij zijn zô begonne in 1952. We kregre vâ me schôônouwers een dêêl van de boveverdieping, een slaepkaomertie wier onze weunkaomer en 't klaaine kaomertie de keuke en de geutstêên hadde me op d'n overlôôp. Op de zolder kon worde geslaepe, dus we wazze hêêmel ingespanne. We hebbe me schôônvaoder wel beloofd weer te vertrekke zôôdrao d'r een mogelijkaaid kwam. We zijn 'm nog aaltijd dankbaor voor de ruimte die we hebbe gekrege. We houwe aan die tijd de aalderbeste herinneringe. Wat wazze me nog pril. Ons eerste kaaind is daer gebore en nae veertien maonde inweuning kregre we viao een kroiwaoge een stoephuisie.

Stoephuisie

Ons eerste aaige huisie stong in een stoepie aan d'n dijk in Wijk A, nou Revierdijk, naest de scheepswurref van Baerze. 't Was toegeweze aan een vrouwchie dat, nae 't huisie te hebbe schôôngemaakt, 't opêêns nie meer zag zitte. Viao de beheerder kregre wij 't zôômaor in onze schôôt gewurrepe, voor die tijd hêêl aareg biezonder.'t Mò gezegd worde, 't was gêên pelaaisie. 'n Kaomertie van vier bij vijf en een klaain keukentjie. In de bedstee stong de trap naer bovene en daer was 't nè zôô grôôt. Vedder stong 't behoorlijk uit 't lôôd, de vloer van de kaomer liep 15 cm af naer achtere. De eerste weke dà me daer weunde was m'n vrouw 's aeves bek af, want die liep hêêl d'n dag te klimme en te daole. Een huisie aan de waoterkant betekende toe ok aaltijd dat 't een waoterhuisie was. Bij de vaste uitrusting hoorde dan ok een degelijke kistplank die van tijd tot tijd gebruikt mos worde om de revier buite de deur te houwe. 't Zijn toestande die voor deuze tijd aailijk onbestaonbaor zijn, mor nôôd breek wet en d'r mò gezeed worde, gojekôôper hebbe me nooit meer geweund. De huur was toe drie en haaleve gulde in de week, met 't waoter d'r voor niks bij. We hebbe d'r zeuve jaer geweund.

Flatweuning

In de zeuve jaer dà me in 't stoepie weunde, braaide ons gezinnechie onderwaail wél uit. 't Wier al gaauw tijd om te perbere om wat ruimers te krijge en 't huisie was bovendien ok nog is zaaiknat; 't waoter liep bij tije langs de mure. Dus liepe we ondertusse onze schoene scheef naer 't zôôgenaomde weuningbero om d'n ambtenaer die daer zat toch mor te overtuige dà we wel aareg hard toe wazze aan een grôôter huis. 't Was toe nõ nie zô geregeld as nou mè weunpunte en zô. Belnêênt, volhouwe, iedere week mor weer zeure en arregementere. 't Was zellefs zôô dat die weuningberoman bekant êêder wis dà me vrouw in verwachting was as dat ik 't zellef wis! Weer een arregement om onze nôôd aan de man te brenge. Uitaaindelijk, mor toe hadde me al drie kaainder, kregre me een flat toegeweze in de Douwes Dekkerstraet. Wat

een fêest was dat! We hadde een heuse slaepkaomer voor ons aage allêen en de kindere konne ok apart slaepe, we zatte daer prinsheerlijk vier hôg en konne ons geluk nie op. We hebbe daer vijftien jaer zonder flatneurose geweund en nae die tijd mosse we vanwege de gezondhaaid omzien naer een huis wat lêêger bij de grond.

Rijchiesweuning

Omdà me een min of meer goejekôope flat achter konne laete, kwamme we nae vijftien jaer flat in aanmaareking voor een êensgezinsweuning in de Hoffieswijk. 'n Hêêle veraandering, want dat was een huis met een tuintjie voor en achter. Ervaering op tuingebied hadde we gêen van baaije, maor in de lôp van de jaere is gebleke dà me vrouw gelukkig een paor groene vingers had, dus dien hobbel wier hêel gaauw genome. We hadde daer een prachtig pleksie. 't Was in de tijd dà boer De Wildt 'r z'n boerderij nog had. En met een bietjie fantesie hadde we een koei en een gaait met een stel kippe in onze achtertuin. We hebbe d'r 32 jaer met hêel veul plezier geweund en opnieuw, maor nou vanwege onze leeftijd en de daerbij horende gebreke, ginge me d'r aan denke om te verkaste.

Zurregweuning

Nou, nae 57 jaer huwelijk, zijn we weer saompies overgebleve. We magge behore tot de gelukkiges die een zurregweuning hebbe gekrege in 't 'Rondêel'. Opnieuw zitte we hôg in de lucht, op de zeuvende weunetaozie. Aalles gelijkvloers, van aalle gemakke voorzien. Trugkijkend hoe we geweund en geleefd hebbe, magge we zegge dà we op dat gebied wel 't êen en aander meegemaakt hebbe. Mor we zijn aareg dankbaor dà me nou hier magge weune. We kijke tot in Rotterdam en d'n hêêle Alblasserwaerd leg aan onze voete. Elleken aevend kijke me mè verwondering naer de zonsondergange en aalle boië zien we uit de verte al aankomme. De schepping is wel hêel bijzonder!

Jan van der Vlies

P.S. De verêenigingsruimte is deuze maond nog weges vekansie geslote!!! In september zie me u weer graeg komme. 't Leste nieuws over de verêeniging is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl